

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Ottende Afdeling)

16. oktober 2014*

»EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket GRAPHENE — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009«

I sag T-458/13,

Joseba Larrañaga Otaño og Mikel Larrañaga Otaño, Saint-Sébastien (Spanien), ved advokat F. Bueno Salamero,

sagsøgere,

mod

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) ved Ó. Mondéjar Ortuño, som befuldmægtiget,

sagsøgt,

angående en påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. juni 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 208/2013-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket GRAPHENE som EF-varemærke,

har

RETTEN (Ottende Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, D. Gratsias, og dommerne M. Kancheva (refererende dommer) og C. Wetter,

justitssekretær: E. Coulon,

under henvisning til stævningen, der blev indleveret til Rettens Justitskontor den 23. august 2013,

under henvisning til svarskriftet indleveret til Rettens Justitskontor den 26. november 2013,

og under henvisning til, at ingen af parterne har fremsat nogen anmodning om fastsættelse af et retsmøde inden for en frist af en måned, efter at det var forkyndt, at den skriftlige forhandling var afsluttet, og Retten derfor på grundlag af den refererende dommers rapport og i henhold til artikel 135a i Rettens procesreglement har besluttet at træffe afgørelse, uden at retsforhandlingerne omfatter et mundtligt stadium,

afsagt følgende

* Processprog: spansk.

Dom

Sagens baggrund

- 1 Den 18. maj 2012 indgav sagsøgerne, Joseba Larrañaga Otaño og Mikel Larrañaga Otaño, i fællesskab en ansøgning om registrering af et EF-varemærke til Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) (herefter »Harmoniseringskontoret«) i medfør af Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1).
- 2 Varemærket, der er søgt registreret, er ordtegnet GRAPHENE.
- 3 De varer, som registreringsansøgningen vedrørte, henhører bl.a. under klasse 13, 23 og 25 i Nicearrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og svarer for hver enkelt af disse klasser til følgende beskrivelse:
 - klasse 13: »skydevåben; ammunition og projektiler; sprængstoffer; fyrværkerigenstande«
 - klasse 23: »garn og tråd til brug for tekstiler«
 - klasse 25: »beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning«.
- 4 Ved afgørelse af 28. november 2012 afslog undersøgeren i medfør af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009 ansøgningen om registrering af et EF-varemærke for de varer, der er omhandlet i præmis 3 ovenfor.
- 5 Den 28. januar 2013 indgav sagsøgerne i medfør af artikel 58-64 i forordning nr. 207/2009 en klage over undersøgerens afgørelse til Harmoniseringskontoret.
- 6 Ved afgørelse af 10. juni 2013 (herefter »den anfægtede afgørelse«) afviste Harmoniseringskontorets Andet Appellkammer klagen. Appellkammeret fastslog i det væsentlige, at det ansøgte varemærke for alle de omhandlede varers vedkommende mangler fornødent særpræg eller er beskrivende som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 207/2009.
- 7 Hvad for det første angår den relevante kundekreds fandt appellkammeret, at den består af såvel den brede offentlighed som en specialiseret professionel kundekreds, f.eks. ansatte i sikkerhedsstyrker, nedrivningsvirksomheder eller tekstilproducenter, og udgøres af forbrugere, der kan engelsk, som er det sprog, udtrykket »graphene« tilhører.
- 8 Hvad for det andet angår det ansøgte varemærkes beskrivende karakter som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 bemærkede appellkammeret indledningsvis, at det fremgår af de dokumenter, som sagsøgerne har fremlagt, at dette varemærke består af et engelsk ord, der betegner en todimensional allotropi af kulstof, og at den relevante engelske kundekreds vil opfatte nævnte varemærke som navnet på et specifikt materiale. På grundlag af disse dokumenter anførte appellkammeret dels, at selv om opdagelsen af grafen ikke er ny, har isoleringen heraf i 2004 gjort det muligt for videnskabsmænd at afdække dets egenskaber, bl.a. at det har en todimensional struktur med en tykkelse som et atom, er gennemsigtigt, fleksibelt og elastisk, er varme- og elektricitetsledende, er modstandsdygtigt, let og uigennemtrængeligt eller i det mindste kontrolleret gennemtrængeligt, dels, at de mulige anvendelsesområder for nanomateriale såsom grafen omfatter databehandling, mobiltelefoni og elektronik, afskærmning, energi og miljø, medicin eller sundhed. Dernæst foretog appellkammeret en særskilt undersøgelse af grafens specifikke egenskaber og anvendelse i forhold til henholdsvis »skydevåben« under klasse 13, »ammunition og projektiler; sprængstoffer« under klasse 13, »fyrværkerigenstande« under klasse 13, »garn og tråd til brug for

tekstiler« under klasse 23 samt »beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning« under klasse 25 og vurderede for hver af disse fem varekategorier, at henset til nævnte egenskaber og anvendelsesmuligheder, havde undersøgeren med rette fundet, at de omhandlede varer kan indeholde grafen eller kan fremstilles på grundlag heraf. Endelig fastslog appelkammeret, at det ansøgte varemærke er beskrivende, idet ordet »graphene« direkte oplyser den relevante kundekreds, navnlig den specialiserede kundekreds, om en egenskab ved de omhandlede varers art, dvs. deres sammensætning, og forbrugeren kan uden mellemkommende intellektuel proces eller anden yderligere indsats i det ansøgte tegn identificere navnet på materialet »grafen« som indeholdt i nævnte varers sammensætning.

- 9) Hvad endelig for det tredje angår det ansøgte varemærkes manglende fornødne særpræg som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 fastslog appelkammeret, at det ansøgte varemærke ikke har et sådant fornødent særpræg, idet den relevante kundekreds vil opfatte det som navnet på et materiale, der indgår i de omhandlede varers sammensætning, og således angiver de egenskaber, som dette materiale tilfører disse varer, og ikke varernes handelsmæssige oprindelse.

Parternes påstande

- 10) Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

- 11) Harmoniseringskontoret har nedlagt følgende påstande:

- Harmoniseringskontoret frifindes.
- Sagsøgerne tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

- 12) Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne gjort tre anbringender gældende vedrørende tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, af samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra b), samt af princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Om det første anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009

- 13) Med det første anbringende har sagsøgerne kritiseret appelkammeret for at have fastslået, at det ansøgte varemærke er beskrivende som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, og har i denne henseende fremført to klagepunkter. Med det første klagepunkt har sagsøgerne gjort gældende – idet de samtidig anerkender, at den relevante kundekreds vil opfatte det ansøgte varemærke som navnet på et konkret og bestemt materiale – at der ikke findes en direkte forbindelse mellem de varer, der er omfattet af registreringsansøgningen, og grafen, hvis egenskaber ifølge »seriøse« videnskabelige publikationer ikke udgør et »universalmiddel«, og hvis anvendelse derfor er begrænset til specifikke områder, således at nanoteknologi, databehandling, elektronik eller telefoni må anses for helt fremmede områder for nævnte varer. Det er således tilladt at registrere et tegn som varemærke, når tegnet har en egen betydning, forudsat at dette tegn – som i det foreliggende tilfælde – ikke henviser til varer, der er omfattet af nævnte varemærke. Med det andet klagepunkt har sagsøgerne anført, at appelkammerets analyse vedrørte de generelle varekategorier, idet

alle de således opdeltede varer herved med urette blev tillagt grafens egenskaber, såsom uigennemtrængelighed eller kontrolleret gennemtrængelighed, som alene vedrører bestemte varer, såsom ion-ledere og apparater til molekylær lagring.

- 14 Harmoniseringskontoret har afvist sagsøgernes argumenter.
- 15 I henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 er varemærker, som udelukkende består af tegn eller angivelser, der i omsætningen kan tjene til at betegne varens eller tjenesteydelsens art, beskaffenhed, mængde, anvendelse, værdi, geografiske oprindelse, tidspunktet for varens fremstilling eller for præstationen af tjenesteydelsen eller andre egenskaber ved disse, udelukket fra registrering.
- 16 Under artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009 henhører kun sådanne tegn og angivelser, der i den normale sprogbrug fra den relevante kundekreds' synsvinkel – enten direkte eller ved henvisning til en af dens væsentligste egenskaber – kan tjene til at betegne den vare eller tjenesteydelse, for hvilken der er ansøgt om registrering (dom af 20.9.2001, Procter & Gamble mod KHIM, C-383/99 P, Sml., EU:C:2001:461, præmis 39). Det følger heraf, at det, for at et tegn kan falde ind under denne bestemmelses forbud, er nødvendigt, at det har en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse til de omhandlede varer eller tjenesteydelser til, at den berørte kundekreds straks og uden yderligere overvejelse kan opfatte det som en beskrivelse af de omhandlede varer og tjenesteydelsers kategori eller af en af deres egenskaber (jf. dom af 22.6.2005, Metso Paper Automation mod KHIM (PAPERLAB), T-19/04, Sml., EU:T:2005:247, præmis 25 og den deri nævnte retspraksis, og af 30.4.2013, ABC-One mod KHIM (SLIM BELLY), T-61/12, EU:T:2013:226, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).
- 17 Bedømmelsen af, om et tegn er beskrivende, skal følgelig foretages dels i forhold til, hvordan den relevante kundekreds opfatter det, dels i forhold til de omhandlede varer eller tjenesteydelser (jf. i denne retning dom af 27.2.2002, Eurocool Logistik mod KHIM (EUROCOOL), T-34/00, Sml., EU:T:2002:41, præmis 38, og af 7.7.2011, Cree mod KHIM (TRUEWHITE), T-208/10, EU:T:2011:340, præmis 17 og den deri nævnte retspraksis).
- 18 Det mål af almen interesse, der ligger til grund for artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, kræver, at de tegn eller angivelser, der i omsætningen kan bruges til at betegne egenskaber ved de varer eller tjenesteydelser, for hvilke der ansøges om registrering, kan bruges frit af alle. Denne bestemmelse er til hinder for, at sådanne tegn og angivelser forbeholdes en enkelt virksomhed på grund af deres registrering som varemærke (dom af 23.10.2003, KHIM mod Wrigley, C-191/01 P, Sml., EU:C:2003:579, præmis 31, og af 12.1.2006, Deutsche SiSi-Werke mod KHIM, C-173/04 P, Sml., EU:C:2006:20, præmis 62), og at en virksomhed monopoliserer anvendelsen af en beskrivelse til skade for andre virksomheder, herunder dens konkurrenter, idet omfanget af det ordforråd, som disse konkurrenter kan anvende til at beskrive deres egne varer, dermed begrænses (dom af 6.3.2007, Golf USA mod KHIM (GOLF USA), T-230/05, EU:T:2007:76, præmis 32, og dom ABC-One mod KHIM, nævnt i præmis 16 ovenfor, EU:T:2013:226, præmis 18).
- 19 I det foreliggende tilfælde bemærkes indledningsvis, at den definition af den relevante kundekreds, som appelkammeret har foretaget (jf. præmis 7 ovenfor), der ikke bestrides af sagsøgerne, kan godkendes.
- 20 Hvad angår det første klagepunkt, som i det væsentlige omhandler den omstændighed, at der på teknologiens nuværende udviklingstrin ikke er en direkte forbindelse mellem de omhandlede varer og grafen, bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at Harmoniseringskontoret kan afslå registrering med hjemmel i grunden i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, uden at det kræves, at de omhandlede tegn eller angivelser, som udgør varemærket, på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen om registrering faktisk anvendes til at beskrive varer eller tjenesteydelser som dem, for hvilke ansøgningen er indgivet, eller deres egenskaber. Det er tilstrækkeligt, hvilket fremgår af selve bestemmelsens ordlyd, at disse tegn og angivelser kan anvendes til sådanne formål. Et ordmærke kan således i henhold til denne bestemmelse udelukkes fra registrering, såfremt det i det mindste i en af

dets mulige betydninger betegner en egenskab ved de pågældende varer eller tjenesteydelser (dom KHIM mod Wrigley, nævnt i præmis 18 ovenfor, EU:C:2003:579, præmis 32, dom af 21.1.2009, Korsch mod KHIM (PharmaCheck), T-296/07, EU:T:2009:12, præmis 43, og dom ABC-One mod KHIM, nævnt i præmis 16 ovenfor, EU:T:2013:226, præmis 36). Det er endvidere uden betydning, om de egenskaber ved de varer eller tjenesteydelser, der beskrives, er væsentlige eller underordnede på det handelsmæssige plan (jf. dom ABC-One mod KHIM, nævnt i præmis 16 ovenfor, EU:T:2013:226, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

- 21 Det fremgår ligeledes af retspraksis, at den omstændighed, at det ansøgte varemærke beskriver en egenskab, der ikke findes på teknologiens nuværende udviklingstrin, ikke udelukker, at varemærket opfattes som beskrivende af den relevante kundekreds (jf. i denne retning domme af 16.9.2008, ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX), T-47/07, EU:T:2008:377, præmis 30, og ratiopharm mod KHIM (BioGeneriX), T-48/07, EU:T:2008:378, præmis 29).
- 22 Henset til denne retspraksis er det tilstrækkeligt med henblik på at begrunde afslaget på det varemærke, der er ansøgt i det foreliggende tilfælde, at dette varemærke i henhold til opfattelsen hos den relevante kundekreds kan anvendes til at beskrive en aktuel eller potentiel egenskab ved de omhandlede varer, selv om denne egenskab ikke findes på teknologiens nuværende udviklingstrin. I overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 17 ovenfor, skal denne mulighed bedømmes i forhold til opfattelsen hos den relevante kundekreds og ikke i forhold til videnskabelige eksperterens konklusioner.
- 23 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 23-28 angav oplysninger vedrørende opfattelsen hos den relevante kundekreds for så vidt angår grafens egenskaber og anvendelse i fem varekategorier: for det første for »skydevåben« under klasse 13, hvor de relevante egenskaber ved grafen består i, at det er elektricitetsledende, let og modstandsdygtigt, og bl.a. omfatter anvendelse inden for databehandling og elektronik, eller endog afskærmning; for det andet for »ammunition og projektiler; sprængstoffer« under klasse 13, hvor grafens lethed og modstandsdygtighed vil være højt værdsatte egenskaber; for det tredje »fyrværkerigenstande« under klasse 13, hvor grafens elektricitetsledende egenskab vil muliggøre en høj grad af rumlig og tidsmæssig præcision; for det fjerde »garn og tråd til brug for tekstiler« under klasse 23, hvor højt værdsatte egenskaber vil være uigennemtrængelighed eller kontrolleret gennemtrængelighed samt lethed og fleksibilitet; for det femte »beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning« under klasse 25, hvor appelkammeret fremhævede grafens termiske og uigennemtrængelige egenskaber samt dets modstandsdygtighed.
- 24 Det bemærkes, at appelkammeret på grundlag af en fuldstændig undersøgelse og under hensyntagen til opfattelsen hos den relevante kundekreds i denne forbindelse med rette konstaterede, at der findes en tilstrækkeligt direkte og konkret forbindelse mellem det ansøgte varemærke og de varer, der er omhandlet i registreringsansøgningen, således at nævnte kundekreds straks og uden yderligere overvejelse kan opfatte det som en beskrivelse af en aktuel eller potentiel egenskab ved nævnte varer, dvs. anvendelsen af grafen i deres sammensætning.
- 25 Da appelkammeret således ikke begik en fejl ved at opretholde afslaget på registrering af det ansøgte varemærke i henhold til artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, kan det første klagepunkt ikke tages til følge.
- 26 For så vidt angår det andet klagepunkt, som i det væsentlige vedrører den manglende analyse af den beskrivende karakter for hver af de omhandlede varer, bemærkes, at det følger af fast retspraksis, at selv om afgørelsen om at give afslag på registreringen af et varemærke i princippet skal begrundes i forhold til hver af de pågældende varer og tjenesteydelser, kan den kompetente myndighed dog begrænse sig til at anføre en generel begrundelse, såfremt den samme registreringshindring gør sig gældende for en kategori eller en gruppe af varer eller tjenesteydelser, der har en tilstrækkelig direkte og konkret forbindelse med hinanden, således at de danner en kategori eller gruppe af varer eller

tjenesteydelser med en tilstrækkelig ensartethed (dom ABC-One mod KHIM, nævnt i præmis 16 ovenfor, EU:T:2013:226, præmis 33; jf. ligeledes i denne retning kendelse af 18.3.2010, CFCMCEE mod KHIM, C-282/09 P, Sml., EU:C:2010:153, præmis 37-40, samt i denne retning og analogt dom af 15.2.2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Sml., EU:C:2007:99, præmis 34-38).

- 27 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at appelkammeret i den anfægtede afgørelses punkt 23-28 sondrede mellem fem ensartede kategorier for de omhandlede varer, nemlig »skydevåben« under klasse 13, »ammunition og projektiler; sprængstoffer« under klasse 13, »fyrværkerigenstande« under klasse 13, »garn og tråd til brug for tekstiler« under klasse 23 og »beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning« under klasse 25, som det undersøgte særskilt, idet appelkammeret for hver af disse kategorier redegjorde for opfattelsen hos den relevante kundekreds i forhold til grafens specifikke egenskaber og anvendelse, inden det konkluderede, at det ansøgte varemærke er beskrivende for så vidt angår hver enkelt af disse ensartede kategorier for de omhandlede varer (jf. præmis 8 ovenfor). Hvad navnlig angår »garn og tråd til brug for tekstiler« og »beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning« bemærkes, at selv hvis det antages, at den relevante kundekreds ikke opfatter grafens egenskaber vedrørende uigennemtrængelighed eller kontrolleret gennemtrængelighed i forbindelse med disse varer, forholder det sig ikke desto mindre således, at nævnte kundekreds vil opfatte de af grafens andre egenskaber, som appelkammeret har fremhævet, i sammenhæng med disse varer, dvs. grafens modstandsdygtighed, lethed, fleksibilitet og termiske egenskaber.
- 28 Da appelkammeret behørigt har begrundet sin afgørelse for hver enkelt af de ensartede kategorier for de omhandlede varer, kan det andet klagepunkt ikke tages til følge.
- 29 Det første anbringende skal herefter forkastes.

Om det andet anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

- 30 Med det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at appelkammeret ligeledes fejlagtigt undlod at anerkende, at det ansøgte varemærke har fornødent særpræg, eftersom ordet »graphene« ikke svarer til den normale måde at betegne de omhandlede varer på og ikke giver den relevante kundekreds nogen oplysninger om disse varers eventuelle egenskaber.
- 31 Ifølge fast retspraksis fremgår det således af ordlyden af artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 207/2009, at det er tilstrækkeligt, at en af de absolutte registreringshindringer, der opregnes i denne bestemmelse, finder anvendelse, for, at det pågældende tegn ikke kan registreres som EF-varemærke (dom af 19.9.2002, DKV mod KHIM, C-104/00 P, Sml., EU:C:2002:506, præmis 29, af 6.11.2007, RheinfelsQuellen H. Hövelmann mod KHIM (VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN), T-28/06, Sml., EU:T:2007:330, præmis 43, og dom ABC-One mod KHIM, nævnt i præmis 16 ovenfor, EU:T:2013:226, præmis 45).
- 32 Da det med rette i det foreliggende tilfælde er blevet fastslået af appelkammeret, at der foreligger den registreringshindring, der er fastsat i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009, er det uforment at undersøge anbringendet vedrørende tilsidesættelse af samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra b).
- 33 Det andet anbringende skal derfor forkastes.

Om det tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling

- 34 Med det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af princippet om forbud mod forskelsbehandling, sammenholdt med ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik, idet Harmoniseringskontoret tidligere har tilladt sagsøgerne at registrere EF-varemærket GRAFENO for varer i klasse 3, 7, 9 og 12, under nummer 10879682, og EF-varemærket GRAPHENE for varer i klasse 4, 5, 8, 11, 14-21, 24 og 26-34, under nummer 10900645, uden at der herved blev rejst indsigelse om nævnte tegns beskrivende karakter, eller at de manglede fornødent særpræg for de omhandlede varer.
- 35 Det er tilstrækkeligt at bemærke, at lovligheden af appelkammerets afgørelser, som træffes under udøvelse af en bunden kompetence og ikke på grundlag af en skønsmæssig beføjelse, i henhold til fast retspraksis udelukkende skal bedømmes på grundlag af forordning nr. 207/2009, således som den er fortolket af Unionens retsinstanser, og ikke på grundlag af Harmoniseringskontorets tidligere afgørelsespraksis, idet denne praksis under alle omstændigheder ikke er bindende for Unionens retsinstanser (dom af 15.9.2005, BioID mod KHIM, C-37/03 P, Sml., EU:C:2005:547, præmis 47, dom Deutsche SiSi-Werke mod KHIM, nævnt i præmis 18 ovenfor, EU:C:2006:20, præmis 48, og dom af 30.4.2013, Boehringer Ingelheim International mod KHIM (RELY-ABLE), T-640/11, EU:T:2013:225, præmis 33).
- 36 Selv om Harmoniseringskontoret med hensyn til ligebehandlingsprincippet og princippet om god forvaltningsskik skal tage hensyn til allerede truffne afgørelser vedrørende lignende ansøgninger og særligt overveje, hvorvidt der i den foreliggende situation skal træffes samme afgørelse, skal anvendelsen af disse principper imidlertid forliges med legalitetsprincippet, således at der ikke kan støttes noget ligebehandlingskrav på en ulovlig situation, og at en person, der ansøger om registrering af et tegn, ikke til egen fordel kan påberåbe sig en ulovlighed, der er begået til fordel for den pågældende selv eller andre, med henblik på at opnå en identisk afgørelse (jf. i denne retning dom af 10.3.2011, Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM, C-51/10 P, Sml., EU:C:2011:139, præmis 73-76). Under alle omstændigheder skal undersøgelsen af enhver ansøgning om registrering af hensyn til retssikkerheden og netop kravet om god forvaltningsskik være streng og fuldstændig for at undgå, at der sker uretmæssige registreringer af varemærker, og en sådan undersøgelse skal således foretages i hvert enkelt konkret tilfælde, idet registreringen af et tegn som varemærke afhænger af specifikke kriterier, der i den foreliggende sag finder anvendelse under faktiske omstændigheder, hvorved det kontrolleres, at varemærket ikke er omfattet af en registreringshindring (domme Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM, EU:C:2011:139, præmis 77, og Boehringer Ingelheim International mod KHIM, nævnt i præmis 35 ovenfor, EU:T:2013:225, præmis 34).
- 37 I det foreliggende tilfælde fremgår det af behandlingen af det første anbringende, at appelkammeret på grundlag af en fuldstændig undersøgelse og under hensyntagen til opfattelsen hos den relevante kundekreds med rette konstaterede, at den ansøgning om et EF-varemærke, som sagsøgerne har indgivet, er omfattet af den absolutte registreringshindring i artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009. I overensstemmelse med den retspraksis, der er nævnt i præmis 35 og 36 ovenfor, følger det heraf, at der ikke kan rejses tvivl om denne bedømmelse alene som følge af den omstændighed, at appelkammeret ikke i det foreliggende tilfælde fulgte Harmoniseringskontorets afgørelsespraksis (jf. i denne retning dom af 3.7.2013, Airbus mod KHIM (NEO), T-236/12, Sml., EU:T:2013:343, præmis 52), og dette gælder uafhængigt af de omstændigheder, der er nævnt i præmis 34 ovenfor.
- 38 Det bemærkes endvidere, at selv om de varemærkeregistrier, som sagsøgerne har påberåbt sig (jf. præmis 34 ovenfor), i medfør af artikel 99 i forordning nr. 207/2009 er underlagt en formodning om gyldighed under søgsmål vedrørende krænkelse af et EF-varemærke, der anlægges ved EF-varemærkedomstolene, forholder det sig ikke desto mindre således, at disse varemærker i medfør af samme forordnings artikel 52 i givet fald kan erklæres ugyldige efter indgivelse af begæring herom til Harmoniseringskontoret eller ved fremsættelse af modkrav under en sag om varemærkekrænkelse.

- 39 Det tredje anbringende skal således forkastes.
- 40 Da ingen af de anbringender, som sagsøgerne har fremført, har vist sig at være begrundede, skal Harmoniseringskontoret frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

- 41 I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da sagsøgerne har tabt sagen, bør det pålægges dem at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Harmoniseringskontorets påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Ottende Afdeling):

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.**
- 2) Joseba Larrañaga Otaño og Mikel Larrañaga Otaño betaler sagens omkostninger.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 16. oktober 2014.

Underskrifter